

Forfatter: Biehl, Charlotta Dorothea

Titel: Udrag fra Mit ubetydelige Levnets Løb

Citation: Biehl, Charlotta Dorothea: "Mit ubetydelige Levnets Løb", i Biehl, Charlotta Dorothea: *Mit ubetydelige Levnets Løb*, udg. af Marianne Alenius , Museum Tusulanum, 1986, s. 96. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-biehl01-shoot-idm139639967003568.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Mit ubetydelige Levnets Løb

Det Præg af *Genie*, som *Bornemann* offentlig paa stod at denne Oversættelse Bar, voldte ikke allene, at jeg maatte forandre endeel Steder i hans *Polieuctes*, men han skyndte mig idelig til ikke at Lade de Gaver, som Forsynet havde betroet mig til høyere Hensigter Ligge døde og udyrkede. Han forestillede mig, at jeg Burde og maatte ansee den Lære og Læse lyst, der havde Bragt mig til at overvinde U-mueligheder for et Vink, som jeg ikke uden at forsynde mig imod 97 det høyeste Væsen kunde undslaae mig for at følge. Mine Jndvendninger var, at jeg ingen Nytte kunde see der af for mig eller andre, undtagen den Fornøyelse Arbeydet kunde volde mig. Jngen veed, svarede han, hvad der er giemt i Tiidens Skiød; og Bær De saa megen Venskab for mig, som jeg smiggrer mig med, saa kan den Fornøyelse det vil være mig, at see Frugter af Deres *talent* ikke være Dem ligegyldig. Jeg Bad ham derpaa at vælge mig et Arbeyde, og han gav mig *Græssets le Mechant* til at oversætte; som jeg ogsaa gjorde, og her seer min Ven hvorledes jeg blev Oversætter.